तपसो ऽस्य चतुर्थेन तृतीयेनाथ वा पुनः ।
अर्धेन वापि निस्तर्तुमापदं ब्रूत माचिरम् ॥ १० ॥
अथ वापि समग्रेण तरत्तु तपसा मम ।
भवन्तः सर्व एवेह काममेवं विधीयताम् ॥ ११ ॥
5 पितर ऊचुः ।
वृद्धो भवान्ब्रह्मचारी यो नस्त्रातुमिहेच्छसि ।
न तु विप्राय्य तपसा शक्यमेतद्यपोहितुम् ॥ १२ ॥
अस्ति नस्तात तपसः फलं प्रवदतां वर ।
संतानप्रक्षयाद्ब्रह्मन्पतामो निरये ऽशुचौ ॥ १३ ॥
10 लम्बतामिह नस्तात न ज्ञानं प्रतिभाति वै ।
येन त्वां नाभिजानीमो लोके विख्यातपौरुषम् ॥ १४ ॥
वृद्धो भवान्महाभागो यो नः शोच्यान्सुदुःखितान् ।
शोचत्युपेत्य कारुण्याच्छृणु ये वै वयं द्विज ॥ १५ ॥
यायावरा नाम वयमृषयः संशितव्रताः ।
15 लोकात्पुण्यादिह भ्रष्टाः संतानप्रक्षयान्मुने ॥ १६ ॥
प्रनष्टं नस्तपस्तीव्रं नहि नस्तन्तुरस्ति वै ।
अस्ति त्वेको ऽद्य नस्तन्तुः सो ऽपि नास्ति यथा तथा ॥ १७ ॥
मन्दभाग्यो ऽल्पभाग्यानां बन्धुः स किल नः कुले ।
जरत्कारुरिति ख्यातो वेदवेदाङ्गपारगः ॥ १८ ॥
20 नियतात्मा महात्मा च सुव्रतः सुमहातपाः ।
तेन स्म तपसो लोभात्कृच्छ्रमापादिता वयम् ॥ १९ ॥
न तस्य भार्या पुत्रो वा बान्धवो वास्ति कश्चन ।
तस्माल्लम्बामहे गर्ते नष्टसंज्ञा ह्यनाथवत् ॥ २० ॥
स वक्तव्यस्त्वया दृष्ट्वा अस्माकं नाथवत्तया ।
25 पितरस्ते ऽवलम्बन्ते गर्ते दीना ह्यधोमुखाः ॥ २१ ॥
कुलतन्तुर्हि नः शिष्टस्त्वमेवैकस्तपोधन ।
साधु दारान्कुरुष्वेति प्रजामुत्पादयेति च ॥ २२ ॥
यं तु पश्यसि नो ब्रह्मन्वीरणास्तम्बमाश्रितान् ।
एषो ऽस्माकं कुलस्तम्ब आसीत्स्वकुलवर्धनः ॥ २३ ॥
30 यानि पश्यसि वै ब्रह्मन्मूलानीहास्य वीरुधः ।
एते नस्तन्तवस्तात कालेन परिभक्षिताः ॥ २४ ॥
यच्चैतत्पश्यसि ब्रह्मन्मूलमस्यार्धभक्षितम् ।
यत्र लम्बामहे सर्वे सो ऽप्येकस्तप आस्थितः ॥ २५ ॥